

...uite-o lumea
e toată în fața ta
poți face cu ea orice dorești
vrei trăiește în ea
nu vrei părăsește-o
iar de nu ți-e pe plac
și nici nu te înduri a o lăsa
apucă-te de-o frământă ca
pe un boț de lut
fă-ți din el un urciur
și umple-l cu visele și
lacrimile tale...

Vladimir Beșleagă

---

la 80 de ani

...iar dimineața
când departe pe vale se aud cocoșii
iar uneori în ajun de sărbătoare
câte unul trâmbiță chiar aici
pe balcon
când trec
uruind greu mașini
pe sub ferești
mă trezesc
și simt că
trupul mi-e gol
sufletul gol ca un
deșert fierbinte
iar prin vine în loc de sânge
îmi curge nisip...

...rătăcesc printre ierburi și
vorbe
ierburile mi se agață de picioare
lungi lipicioase încălcite ca niște
ghemotoace de lipitori
vorbele cad sfârâind pe carnea
sufletului
pătrund adânc și acolo încep să
doară uneori să sângereze chiar
și astea sunt zilele mele...
apoi
vine noaptea cea izbăvitoare
și smulge și rupe și duce
plasele lungi lipicioase reci de
pe picioare
spală căpușele înfipite în carnea
sufletului
cu rădăcini și cuiburi cu tot
și mi se face ușor
dar
numai
până dimineață...

...în patul acesta de hotel
în acest oraș mare și strein
noaptea toată m-am zvârcolit
un câine cu trupul alungit și
lucios
și botul ascuțit
s-a tot ținut prin somn de mine
gudurându-se și în cele din urmă
covrigindu-se sub
coasta mea stângă
până în zori am stat cu ochii pe el
căci știam că vrea să-și bage
colții
(și i-am simțit)
în inima mea...

1.
Orice Dorință (a mea) Împlinită
Este un pas (al meu) către Moarte.
Orice Dorință (a mea) Neîmplinită
Sunt Doi Pași ai Morții către Mine.

2.
Asudând, printre Pomi, în Grădină,
Risipindu-mă în file de carte,
Jinduiesc doar o Oră senină –
Îngăduie-mi-o, Moarte...

3.
De ce aș Ascunde,
Dacă Simt,
că o să Mor
P(F)oa(r)te Curând?

...precum
un cocor singuratic
în câmp deschis
prins în crucea
lunetei
tresare străbătut
de chemarea
azurului vast
necuprins
gata să-și ia
zborul
printr-o zvâcnire a aripilor
neștiind
că degetul
iată
apasă
pe trăgaci...

...iată am dat glas adevărului
și acum mă rod
mă devorez pe mine însumi...
...bolnav din pat
mă uit pe fereastră
să văd cerul albastru
văzui rotindu-se
vârtej
sub nori
vineții
ciorile
am închis ochii oboșiți și m-am
gândit
poate va ninge în sfârșit și se
va face
lumea albă...

...fac plajă
între doi
nori...

...cum stau satele noastre
cetăți fără de ziduri
sub asprul vânt al istoriei...

...câinele acesta
văzând că se apropie haita de
lupi
cu ochii aprinși din întuneric
porni să sceaune la picioarele mele
deodată făcu un salt înainte
se întoarse cu botul spre mine
și porni el
primul să urle...